

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๒๕ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๙ หน้า ๑ มูลค่าข่าว ๑,๔๘๒,๖๒๔.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ปั้นฝัน ปลูกพลัง มศต

ได้เวลาพิสูจน์กันของเด็กรุ่นใหม่
กับโจทย์เพื่อการแก้ไขปัญหาสังคม
บนเวที 'ปั้นฝัน เดอะบัตทิต ปี 2'

เพื่อ...ทีมช่วยอุปถัมภ์

อย่าปฏิเสธพลังมด โดยเฉพาะเหล่ามดคันไฟ
ทั้งหลายที่ลงมือช่วยเหลือคน ทั้งเจ็บแสบ
และแสนดี...

อย่างที่เห็นได้จากผลงานนำเสนอใน โครงการ
"ปั้นฝัน เดอะบัตทิต ปี 2" ของน้องๆ จาก 11 สถาบัน
การศึกษาที่ส่งผลงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาให้กับ
ชุมชนหรือสังคมในด้านที่น้องๆ สนใจ ซึ่งจากใบสมัครกอง
โต คณะกรรมการก็คัดเลือกงานออกมาได้เป็นตัวแทน 11
ทีมที่ได้เข้ามารอบชิงชนะเลิศของ "เด็กดีของ" เพื่อ
ลุ้นให้เป็น 1 ใน 5 ทีมที่จะได้เข้าสู่รอบต่อไปเพื่อลงมือ
ปฏิบัติจริง และร่วมถ่ายทอดการเรียงคดีในชื่อเดียวกันกับ
โครงการ เพื่อเตรียมออกอากาศทางทีวีดิจิทัลช่อง NOW26

น้องๆ ทั้ง 11 ทีมที่ผ่านเข้ารอบมาประกอบด้วย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโครงการ "คนเลี้ยง
ควาย ควายเลี้ยงคน" มหาวิทยาลัยพะเยา จากโครงการ
"เปลี่ยนซีให้มีความ(กิน)ชีวภาพ" แก้ไขปัญหาหกลื่นเหม็น
จากมูลสัตว์เพื่อชุมชน" จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจาก
โครงการ "Check Dam Save Doi" มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จากโครงการ "ทำน้ำ(ใจ)
ให้น้ำน่าน" มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากโครงการ "ความ
มั่นคงด้านอาหารปราศจากสัตว์น้ำ ณ ลุ่มน้ำแม่แจ่ม"
มหาวิทยาลัยนเรศวร จากโครงการ "พลังงานน้ำ

สร้างแสงสว่างสู่ชุมชน” **วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยี** จากโครงการ “พิพิธภัณฑสถาน พิพิธภัณฑ์” ครูละคอน “ครูบาอาโนชัยธรรมจินดา” **มหาวิทยาลัยมหาดไทย** จากโครงการ “รากแก้วคืนถิ่นจิตอาสา ปีที่ 5 คืบหน้าให้ปลา ปีที่ 2” **มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์** จากโครงการ “ปลูกผักปลอดสารพิษเพื่อบริโภคในครัวเรือน” **มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต** จากโครงการ “ใบจากตากแห้งสานฝันธุรกิจชุมชน” **มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ** จากโครงการ “โครงการบัณฑิตจิตอาสา พัฒนา-นาสะอุง”

ทั้ง 11 โครงการจาก 11 สถาบันดังกล่าวนี้ ถือว่าค่อนข้างมีความหลากหลาย ทั้งในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสร้างพลังงานทดแทน ไปจนถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นต้น

พลินดา ช่างชอบ

ที่น่าสนใจ คือ ไม่ใช่แค่มหาวิทยาลัยใหญ่ ติดอันดับต้นๆ ของเมืองไทยเท่านั้น ที่ผ่านเข้ารอบมา เพราะเหล่านักช่างชอบทั้งหลาย ก็ได้แสดงพลังให้คณะกรรมการเห็นแล้วว่า มีดีเช่นกัน

อย่าง โครงการ “เปลี่ยนซีให้มีค่า (ก๊าซชีวภาพ) แก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์เพื่อชุมชน” ของน้องๆ จากมหาวิทยาลัยพะเยา ก็ถือว่า มีความน่าสนใจเพราะนอกจากจะสามารถแปลง ซี (มูล) ให้เป็นพลังงานได้แล้ว ผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นคือ น้องๆ สามารถช้วยคลี่คลายปัญหา ความเดือดร้อนของกลิ่นซีเหม็นที่กำลังจะลุกลามกลายเป็นความขัดแย้งของคนในชุมชนได้อีกด้วย

“เมื่อก่อนสมัยที่คณะเกษตรฯ ลงพื้นที่ฝ่ายเดียว ก็พบว่า ชาวบ้านยังมีความต้องการด้านอื่นๆ ร่วมด้วย ตอนหลังเลยชวนนิสิตจากสาขาพัฒนาสังคมมาร่วมลงพื้นที่ด้วย หลังจากนั้นก็เลยเป็นความร่วมมือของทั้งสองคณะ” **ยุ้ย-มาฆณา สุวรรณบุรณ์** นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยพะเยา เล่า

และบอกอีกว่า พอได้เห็นรายชื่อทั้ง 11 สถาบันที่เข้ารอบมานั้น ก็แอบทึ่งวันๆ อยู่เหมือนกันเพราะมีแต่มหาวิทยาลัยบิ๊กเนมเสียส่วนมาก

“เราเป็นแค่มหาลัยในหุบเขา ก็แอบกลัวๆ เหมือนกันนะ แต่ยังไงก็เชื่อว่า สิ่งที่เราเรียนรู้กับชุมชนอย่างใกล้ชิด คือ อาวุธ ชั้นสำคัญที่จะทำให้เราผ่านด่านนี้ไปได้ค่ะ” สาวเมืองพะเยา เล่าพร้อมรอยยิ้ม

ส่วน **ลิก-วุฒิชัย สัตนันท** นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาดไทย และเป็นประธานโครงการ “รากแก้วคืนถิ่นจิตอาสา ปีที่ 5 คืบหน้าให้ปลา ปีที่ 2” ที่ติด 1 ใน 11 ทีมที่เข้ามาพาดพิงกันในรอบนี้ด้วยนั้น หม่อมลิก บอกว่า โครงการสร้างบ้านให้ปลาถือเป็นโครงการที่พวกเขาตั้งใจจะทำระยะยาวโดยส่งต่อจากพี่สู่น้องต่อกันไป โดยจุดเริ่มต้นโครงการเกิดจากการได้พูดคุยกับชาวบ้าน บ้านโหล๊ะหาร ต.ทุ่งนารี อ.ป่าบอน จ.พัทลุง และพบปัญหาเรื่องจำนวนปลาที่น้อยลงในอ่างเก็บน้ำป่าบอน ทางกลุ่มจึงร่วมกันคิดที่จะสร้างบ้านให้ปลาให้มีที่อาศัย หลบภัย

และเมื่อโครงการส่งต่อสู่มือเขาในฐานะรุ่นพี่ปี 4 เขาก็ขอเพิ่มรายละเอียดให้มากขึ้นด้วยการปลูกต้นสาธุ เพื่อให้เป็นแหล่งหลบภัย และแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ รวมถึงร่วมผลักดันให้ชาวบ้านเห็นถึงความสำคัญในการอนุรักษ์พันธุ์ปลาในบ่อ กระทั่งสามารถประกาศเป็นเขตห้ามล่าได้ในที่สุด

“เห็นผลงานของเพื่อนๆ ทุกทีมก็มีดีหมดเลยครับ แต่เราก็ค่อนข้างมั่นใจเพราะโครงการของเราทำมาแล้ว และพิสูจน์แล้วว่า ทำได้จริง จึงค่อนข้างมั่นใจว่าสู้กับเพื่อนๆ จากสถาบันอื่นได้ครับ” หม่อมโตอย่าง ลิกเอ่ยอย่างมั่นใจ

ขณะที่ **ณัฐกรณ์ บุญทา** ตัวแทนจากวิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยี ที่เข้าร่วมโครงการด้วยแผนการจัดทำ “พิพิธภัณฑสถาน พิพิธภัณฑ์” ครูละคอน “ครูบาอาโนชัยธรรมจินดา” ซึ่งถือว่า ค่อนข้างแหวกแนวกว่าเพื่อนๆ ที่ส่วนมากจะสนใจในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รวมถึงเรื่องพลังงานทดแทน แต่กลุ่มนี้กลับเลือกที่จะสืบสานตำนานที่กำลังจะถูกลืมอย่าง “**ครูบาอาโนชัย (ครูบาโน)**” ผู้มีคุณูปการในด้านการส่งเสริมงานพุทธศิลป์ โดยต้องการที่จะรวบรวมผลงานอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของครูบาโน ได้สร้างไว้มากกว่า 70 วัดทั้งในจังหวัดลำปาง และจังหวัดใกล้เคียง มาจัดแสดงเป็นนิทรรศการเพื่อให้คนที่แวะเวียนมาที่วัดบงสนุกได้เรียนรู้

“โครงการของพวกผมค่อนข้างต่างจากเพื่อนๆ ครับ ทีมอื่น ส่วนใหญ่เขาสนใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แล้วก็เรื่องพลังงานกันมาก เรา ก็แอบกังวลใจกันนิดหน่อย โดยเฉพาะที่ติดเข้ารอบมา เป็นระดับมหาวิทยาลัยกันทั้งนั้น มีพวกเราเป็นระดับวิทยาลัยแห่เดียว แต่ก็สู้ นะครับ เพราะเราเชื่อว่า เรามีดี อีกอย่าง ถึงแม้ไม่ได้รับเลือกก็ไม่เสียใจครับ พวกเรายืนยันที่จะเดินหน้าทำโครงการนี้ต่อไปตามงบประมาณที่มีครับ”

สำหรับโครงการ “บันฝืน เดอะบัณฑิต” ปี 2 เกิดขึ้นจากความร่วมมือกันระหว่าง ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย มูลนิธิปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ มูลนิธิรากแก้ว และเครือเนชั่นกรุ๊ป โดย **ดวงกมล โชตะนา** ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร เครือเนชั่น กล่าวถึงวัตถุประสงค์การจัดทำโครงการดังกล่าวว่า สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่สะสมมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้สังคมไทยประสบปัญหาต่างๆ มากมาย อาทิ ความไม่สมดุลในการพัฒนา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม การขาดจิตสำนึกของความปลอดภัยและพอเพียง การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม และการดำเนินชีวิตของเยาวชนอันเป็นกำลังสำคัญของชาติ

“การสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนในด้านต่างๆ เช่น การเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจให้มีจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรม มีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสม เพื่อให้เยาวชนสามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยความรู้รอบคอบ มั่นคง พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้ จึงเป็นสิ่งสำคัญ และก็เป็นที่มาของโครงการบันฝืน เดอะบัณฑิต ซึ่งจัดขึ้น

ปีนี้เป็นปีที่สองแล้ว”

ทักษะนอกห้องเรียน

สำหรับน้องๆ ที่ยังหมกมุ่นในห้องสมุด ซุกตัวอยู่

ในห้องแล็บ ขณะที่เพื่อนๆ ออกมาทำกิจกรรมในโลกกว้าง คงถึงเวลาต้องปรับตัวเสียใหม่ เพราะ **เพ็ญศรี สุธีรคันต์** ผู้อำนวยการสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย หนึ่งในคณะกรรมการในกิจกรรมครั้งนี้ยืนยันว่า “การดเป็นแค่องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกรับเด็กเข้าทำงาน”

และย้ำว่าวันนี้ความสามารถในการคิดนอกกรอบ และการปรับตัวรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้นั้น ถือเป็น “ทักษะแห่งอนาคต” ที่องค์กรเอกชนโดยมากมองหาจากคนรุ่นใหม่ที่ดินเข้ามาสมัครงาน

“เป็นเรื่องดีที่ได้เห็นหลายๆ มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมประกวดมีการสร้างเครือข่ายหลายๆ คณะ ซึ่งถือเป็นทักษะที่จำเป็นที่เด็กๆ ควรจะต้องมีเมื่อเข้าสู่โลกแห่งการทำงาน เพราะองค์กรเอกชนจำนวนไม่น้อย ที่

เจอปัญหาเด็กรุ่นใหม่ทำงานเป็นทีมเวิร์ค หรือประสานงานกับใครไม่ค่อยเป็น แต่ถ้าเด็กได้ทำกิจกรรมกลุ่มในลักษณะนี้ โดยเฉพาะถ้ามีการรวมกลุ่มกันกับเพื่อนๆ จากต่างคณะก็จะเป็นประโยชน์กับตัวเองเมื่อต้องเข้ามาในตลาดแรงงาน” เพ็ญศรี เอ่ยอธิบาย

พร้อมยกตัวอย่างน้องๆ ที่เรียนด้านรัฐศาสตร์ พัฒนาชุมชน หรือด้านใดก็ตามที่ต้องข้องเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น การได้ลงพื้นที่เช่นนี้ก็ยิ่งเป็นประโยชน์ในการทำงานต่อไป เพราะจะรู้จักวิถีการเข้าถึง และสื่อสารกับชาวบ้านมากยิ่งขึ้น

ขณะเดียวกัน ก็ยังวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนของเด็กๆ ในวันนี้ คือ โดยมากยังมองไม่เห็นภาพใหญ่ ขณะที่บางโจทย์ก็ยังไม่ชัด บ้างก็ยังไม่สามารถชี้วัดถึงผลกระทบของโครงการได้ว่า มากน้อยแค่ไหน และบางโครงการก็ยังขาดความเป็นรูปธรรม แต่ก็ถือเป็นเรื่องเข้าใจได้ด้วยเรื่องของวัยและประสบการณ์ที่ยังต้องเรียนรู้และฝึกฝนอีกมาก

เช่นเดียวกับ **พนา จันทริโรจน์** กรรมการ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ที่มองว่า น้องๆ ยังค่อนข้างอ่อนในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ในบางโครงการก็ยังมีจุดต่อเรื่องความต่อเนื่องและยั่งยืนซึ่งจะเป็นข้อแตกต่างที่สำคัญ ระหว่าง จิตอาสาทั่วไป กับ การทำโครงการอย่างยั่งยืน

“แต่ก็มีบางทีมรู้จักใช้ความรู้ที่เรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งอันนี้น่าสนใจมาก เพราะมันได้ทั้งชุมชนและตัวเขาเองด้วย”

อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีข้อดีที่โดดเด่นซึ่งพบได้ในเวทีนี้ นอกจากพลังจิตอาสาและไฟที่เต็มเปี่ยมของน้องๆ ทุกทีมแล้ว เรื่องของเทคนิคการสื่อสารที่แต่ละทีมต่างสรรหาวิธีการนำเสนอข้อมูลให้น่าสนใจ เอาสินค้ามาฟรีเซ็นท์บ้าง อ่านกลอนบ้าง หรือแท็กทีมกันมาร้องเพลงก็ยังมี

พัฒนา ไม่ใช่ สงเคราะห์

“เรื่องแรกที่ต้องชื่นชม คือ ความกล้าหาญ เพราะสังคมไทยไม่ค่อยจะชื่นชมคนที่มีจิตอาสามากนัก โดยมักจะไปชื่นชมคนเก่งเสียมากกว่า นี่จึงเป็นความกล้าหาญของน้องๆ ที่เสนอตัวเข้ามาให้ความช่วยเหลือคนอื่น” **ดร.ณรรต ปิ่นน้อย** ที่ปรึกษาสถาบันพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำรินี้หนึ่งในคณะกรรมการให้ความเห็นหลังจากนั่งฟังน้องๆ ทั้ง 11 ทีมนำเสนอรายละเอียดโครงการเรียบร้อยแล้ว

โดยเนื่องจากโจทย์ค่อนข้างเปิดกว้าง เนื้อหาโครงการจึงมีความหลากหลายค่อนข้างมากตั้งแต่ศิลปะวัฒนธรรม การส่งเสริมอาชีพ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่

“อย่างเรื่องพลังงานก็พบว่า มีน้องๆ หลายกลุ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับความมั่นคงทางพลังงานค่อนข้างมาก ทั้งเรื่องการกำจัดของเสียจากมูลสุกรมาสู่พลังงานไฟฟ้า ซึ่งนอกจากจะได้พลังงานมาใช้พร้อมช่วยลดภาวะโลกร้อนจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีความเข้มข้นในการทำให้

เกิดก๊าซเรือนกระจกมากกว่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 25 เท่าแล้ว ยังแก้ปัญหากลิ่นเหม็นที่เป็นปัญหาเรื้อรังระหว่างคนในชุมชนได้อีกด้วย ก็รู้สึกดีใจที่น้องๆ หยิบปัญหานี้มาเป็นโจทย์” ดร.ณรรต เอ้ย

หากมองในภาพรวม ที่ปรึกษาโครงการปิดทองหลังพระแสดงความเห็นถึงคุณภาพของโครงการทั้ง 11 โครงการที่ผ่านเข้ารอบในครั้งนี้ว่า “ค่อนข้างหลากหลาย หากดีเป็นเกรดก็มีตั้งแต่ดีมากไปจนถึงพอใช้ โดยที่ยังต้องปรับปรุงมากน้อยจะเป็นเรื่องการตอบโจทย์ และการวัดผลยังไม่ชัดเจน นอกจากนี้ก็ยังมีจุดอ่อนเรื่องความยั่งยืน”

เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่ น้องๆ นิสิต นักศึกษา ยังมองภาพของปัญหาได้ไม่รอบด้านพอ และยังไม่สามารถอุดรอยโหว่ได้ครบถ้วน แต่ในความอ่อนด้อยทางประสบการณ์ก็ยังมีข้อดีของจิตอาสาที่สดใหม่ ซึ่งเขบอกว่า หากเดินไปอย่างถูกวิธีก็จะเกิดประโยชน์อย่างมาก

“หลายๆ ครั้งเกิดขึ้นโดยไม่ได้ตอบโจทย์ความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เช่น ไปสร้างห้องน้ำให้นักเรียนแต่ไม่ได้ดูว่า โรงเรียนมีแหล่งน้ำเพียงพอหรือไม่ อันนี้ถือเป็นความปรารถนาดีแต่ไม่ได้ดูสภาพแวดล้อม” เขาเอ่ยถึงภาพรวมงานจิตอาสาที่เป็นกันอยู่ไม่เฉพาะในโครงการนี้

โดยฝากคำแนะนำไปถึงเหล่าจิตอาสาที่กำลังคิดอยากจะทำส่งต่อความดีให้กับสังคมว่า อันดับแรกต้องตั้งต้นที่ความต้องการของชุมชนจริงๆ ต้องไปถามเขาก่อน และเมื่อลงมือทำ ก็ต้องให้ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ ด้วย เพื่อให้เกิดความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง และที่สำคัญ คือ เมื่อตั้งต้นด้วยจิตใจที่ดีแล้ว การลงมือทำอย่างมี “องค์ความรู้” ก็ถือเป็นแรงส่งสำคัญที่ถือเป็นตัวแปรในความต่างระหว่างคำว่า “สงเคราะห์” และ “พัฒนา”

“ต้องให้ชุมชนเห็นประโยชน์แล้วเขาลงมาทำเอง เรียนรู้ และสามารถดูแลซ่อมแซมเองได้ด้วย จึงจะเกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน และเรียกได้ว่าประสบความสำเร็จไม่อย่างนั้นก็จะกลายเป็นการสร้างความอ่อนแอแทนที่จะเข้มแข็ง”

อย่างไรก็ตาม เขาเห็นว่า ความกล้าหาญที่จะก้าวเข้ามา คือ สิ่งสำคัญที่สุด เรื่องของวิธีการ วิชาการ หรือกระบวนการ มหาเอาตอนหลังก็ได้ เพราะปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลมากมายให้ค้นหา

...ขอแค่ให้มีใจคิดอยากจะทำเสียก่อน!

หมายเหตุ : ติดตามชมรายการ “บันพิ่น เดอะบันเทิงิต ปี 2” ได้ทางทีวีดิจิทัลช่อง NOW26 ทุกวันเสาร์ เวลา 15.00-16.00 น. ออกอากาศตอนแรก วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558